

עליון קבוע סעד

ז' טבת תשפ"ו | ויגש | 27.12.25 | גליון מס' 3423

ריח ים ורוח סתו, ומיץ של תפוחי-זהב
ומין סג'ריר מתוק-חמוץ, מושך מבית אלי חוץ,
ללכת-לכת ולנשם
אור שקיעות כחל-אדם.

אור שקיעות. ניחוח דק.
הגשם זה עתה נפסק.
עלה ושוט והסתכל
עד מה יפה היא התכל.

הפנסים חורי פנים. כחלות עיני העננים.
ומשהו מוזר כזה, לוחץ דומם על החזה,
לוחץ, קורע ודורש –
הלב רוצה להתעטש.

אור שקיעות...

דצמבר – חדש מקטר, ריחות תפוח ומטר,
אתה נותן כחות גנוזים, להרוגי התמוזים,
אתה יודע להשיב
מעט אביב לתל-אביב.

אור שקיעות...

דצמבר / נתן אלתרמן

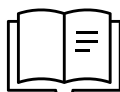
פתיחת שער חדש:

18:30

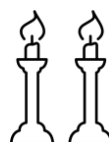
צאת שבת:

17:22

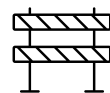
תהילים לנשים:

שחר סמיט

כניסת שבת:

16:24

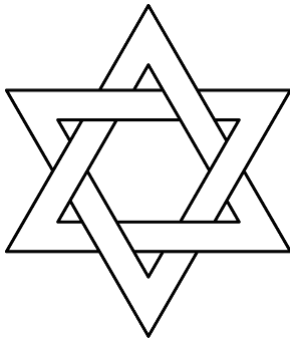

סגירת שער חדש:

16:00

לוח זמנים – ימי החול:

05:47←05:44	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
09:14←09:11	סוף זמן קריאת שמע
16:35	מנחה וערבית
16:49←16:45	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת ויגש:

16:24	הדלקת נרות
14:00	מנחה
16:34	מנחה, קבלת שבת וערבית
הרב ארי סט	הלכה אקטואלית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:00	מנחה עדות המזרח
16:00	תהילים לנשים שחר סמיט
16:15	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:14	מנחה ג'
17:22	צאת השבת

האישים בעלמא

שבוע שעבר בפינת המזל טוב, יצא לי לאחל משהו מאוד נדיר. משהו שבשנה וחצי האחרונות, מאז שאני עורך, הזדמן לי לעשות רק עוד פעם אחת (מוזמנים לנחש מתי, רמז: זה לא היה מזמן) – איחול מזל טוב על לידה של דור רביעי בקיבוץ, שכל הדורות שמעליו חיים וגרים פה.

אני יודע שזה בטח משהו נישתי, ומרגש רק אותי בתור עורך, אבל אותי זה ממש ממש משמח, לראות את הניסוח של "בן-נכד-נני" (או "בת-נכדה-נינה")! יש בזה משהו עמוק ומיוחד, שמביא אמירה של המשכיות ומשפחתיות. עם כל הדיבורים על הצמיחה הדמוגרפית, אין דבר יותר נכון ופשוט מקהילה שגדלה באופן טבעי. שכל דור בוחר להישאר פה, ולהקים פה את הבית שלו, ולגדל פה את הילדים שלו, והדור הבא בוחר זאת שוב, וכן הלאה.

יש הגיון רב בעידוד הקיבוץ להישארותם של בני המשק. הפנים שלהם מוכרות בשבילים, והם מכירים את פני הותיקים. הם יכולים לתת סיוע להוריהם המזדקנים, במידה ועולה הצורך. הם מכירים את הדקויות של תחומי האחריות השונים של כל ועדה, ויודעים מה אפשר לעשות ולמי לפנות.

פרמטר מובהק לקהילה בריאה זה הגידול הטבעי שלה, אם זה בני המשק, ואם זה הנקלטים מבחוץ, שנטמעים בקהילה ומהווים נדבך חשוב לא פחות.

אני מאחל לעצמי ולנו, לראות פה בנים ובנות, נכדים ונכדות משחקים ברחובות המשק, בעודינו יושבים, ומשענתינו בידינו מרוב ימים.

בואו ניפגש במוצ"ש ונדבר על זה.

עכמ,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי צונץ

כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאביר אם לא אביאנו אליך וזטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישוב נא עבדך תזות הנער עבד לאדני והנער יעל עם אדניו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי.

אחריות של אח כלפי אחיו ואביו. זהו התיקון הגדול של משפחת יעקב ולמעשה של ספר בראשית כולו. ראינו אחים רוצחים אחים, אחים רודפים אחים בשם הקנאה, אחים שנבחרים על אחיהם להמשיך את השושלת ואחים שזורקים את אחיהם לבור ולבסוף מוכרים אותו לעבד. כל ספר בראשית מדבר על משפחות קרועות, על אחים שדרכיהם נפרדות לנצח ויחסים המשקפים את התפיסה "הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה".

ראובן במידה מסוימת התחיל את התיקון בסיפור יוסף בבור אבל גם שם הניצנים לא פרחו. כאן יהודה מגיע לתיקון המלא ומכאן והלאה משפחת יעקב שהופכת לעם ישראל היא עם אחד מאוחד. סוף סוף משפחה אחת!

השבוע הייתי בטקס סיום של תכנית הדסים.

מטרתה העיקרית של התכנית היא לאפשר לנשים חרדיות להתנסות בתפקידי פיתוח משמעותיים, לצבור ניסיון מקצועי ולהשתלב בצמרת תעשיית הייטק בשכר הולם.

התוכנית מבקשת להעניק להן את היכולת לפרנס בכבוד ולהחזיק בתים של תורה, תוך רווחה אישית והגדלת רמת ההכנסה של החברה החרדית.

התוכנית החלה בשנת 2016 כפיילוט ביחידת אופק של חיל האוויר (היחידה בה אני משרת! כבוד!) ולאחר שתי קבוצות שסיימו את המסלול בהצלחה רבה, התוכנית גדלה והתרחבה ליחידות נוספות, בהן אמ"ן (8200), מצו"ב (יחידת הסייבר) תקשוב ועוד.

זכיתי להיות במיונים הראשוניים של התכנית ולפגוש את התכנית בתחילת דרכה. אני זוכר איך אז זה היה בשקט, עם הפגנות ברחוב והתקשו מאוד למשוך לשם נשים מועמדות. היום, כעבור כמעט עשור, המצב שונה לחלוטין ושמחתי לסגור מעגל ולשוב לטקס הסיום.

ממש בצמוד למקום מושבי בקריה ישנו חדר בו יושבות הנשים הללו ובדיוק כמו החיילים עובדות ביחד איתנו על פרויקטים משמעותיים שתורמים לביטחון המדינה.

אפשר להיות ציניים ולהגיד שזה לא צבא, שהבעלים שלהן נשאים בבית ושהן עושות את זה בשביל הכסף. אפשר. אבל אני רואה את היופי שמגיעות נשים, אחיות שלי, אמיצות וחכמות, למקום מאתגר ומורכב וכמו יהודה שערב לבנימין הן קמות ומלמדות אותי שיעור בערבות הדדית, באחריות ובתקווה שיכול להיות כאן אחרת, נוכל למצוא פתרונות לאתגרים המורכבים של החברה הישראלית וביחד, רק ביחד כאחים ואחיות, משפחה אחת, ננצח!

ענת life

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

יעקב גורן ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הבת שרון נפרדת מאביה

אבא יקר ואהוב שלי.

אני רוצה להגיד לך שאין אבא מושלם ונפלא כמוך.

תמיד עשית עבורי הכל ודאגת לי, לפעמים יותר ממה שרציתי, יותר ממה שהגיע לי... פינקת אותנו מהרגע שאני זוכרת את עצמי, מה שרציתי- אמרת אמן... אחר כך אותו הדפוס עם הבנים שלי - פינוק ואהבה אין סופית.

אבא אהוב שלי, זכיתי שתהיה אבא שלי 53 שנים, אני לא מאמינה שיותר לא אראה אותך... כבר מתגעגעת לחיוך הטוב שלך, לרוך בידיים שלך, למבט האוהב בעיניים שלך.

אבא אהוב שלי, גם בשנים שהדימנציה שלטה בתודעה שלך, נשארת אוהב, מחייך, עדין וטוב. הכי טוב.

אני יודעת שאתה מסתכל עלינו עכשיו ושמח. תנוח אבא יקר שלי ותשמור עלינו.

אוהבת אותך עד אין קץ.

שרון

בנימין סלנט נפרד בשם הקהילה

בצער רב אנו נפרדים היום מחברנו היקר יעקב גורן - כהן. וכאמור אלו יהיו מילות פרידה.

הכרתי את יעקב בעירנו ירושלים בתחילת שנות החמישים. שנינו נפגשנו בחוג לימודים. הוא סיפר לי על קבוצת צופים מיוחדת שקמה לאחרונה. שנקראת 'צופי עקיבא' והזמין אותי להצטרף היה שם מדריך צעיר בשם חיים אבני, (לאחרונה פרופ' להסטוריה)... מכיוון שפנינו היו להגשמה, אז הוצע לנו ע"י אריה קרול ז"ל להצטרף לגרעין בני עקיבא שיוצא להכשרה לקיבוץ סעד. לקראת גיוס לנח"ל. זה תחילתו של גרעין ז' המפורסם.

בסעד השתלבנו בעבודה חקלאית יעקב עשה חיל בפלחה ואף ריכז את הענף לפרק זמן. בהמשך אף נבחר להיות מזכיר פנים.

בשנות 67-68 יצאו יעקב וברוריה לשליחות בני"ע לדרום אמריקה. יעקב עבד תקופה ארוכה במזכירות. ובתקופה זו המשיך לימודיו במכון הרצוג. יעקב חברנו היקר, אחרי שנים רבות של פעילות מבורכת וחברות משותפת אנו נפרדים בצער רב בהשתתפות באבלם הכבד של רעייתך ברוריה וכל המשפחה האבלה.

מן השמים תנוחמו!

בנימין סלנט

מהנצחה בברו"ש

כמעט שלושה חודשים לכניסתי לתפקיד בוועדת ברו"ש, ובתקופה זו אני לומדת בהדרגה את כלל תחומי העשייה, הצרכים והאתגרים. תודה לכל השותפים לדרך על הליווי, הסבלנות ושיתוף הפעולה. לאחרונה נפרדנו בצער משני חברים ותיקים ויקרים לקהילה - באה גל ויעקב גורן ז"ל. אנו שולחים חיבוק חם למשפחות ומשתתפים בצערן.

מועדון הותיקים

בית שקמה נמצא בימים אלו בתהליך שיפוץ, הצפוי להסתיים במהלך החודש הבא. אנו מצפים להתחדשות – גם בחומר וגם ברוח – שתתרום לרווחת הוותיקים ותאפשר מרחב נעים, מכבד ומזמין לפעילות ולמפגש. הפעילות במועדון הוותיקים נמשכת במרץ ובשגרה מבורכת, עם מגוון מפגשים ותכנים. מוזמנים ומוזמנות להצטרף ולהיות חלק. דיווח מפורט על הפעילויות בהמשך.

המרפאה

המרפאה נמצאת בימים אלו בתהליך שיפוץ, הצפוי להימשך כחודש. במהלך התקופה קבלת הקהל מתקיימת במבנה פעוטון רקפת. אנו מודעים לאי-הנוחות הזמנית ומודים על ההבנה והסבלנות. רשמו בפניכם את מספר הטלפון להתקשרות עם המרפאה: 0549517337.

ביטוח בריאות

במקרה שחבר זקוק להגשת תביעה להחזרים מהביטוח הרפואי, רצוי להעזר בבני משפחה ואם בן המשפחה נתקל בקושי מוזמנים לפנות לבת עמי להכוונה. מצ"ב כתובת האתר לכניסה קלה ונוחה. mic.co.il
כמו כן, חבר שיודע על פרוצדורה רפואית מתוכננת מומלץ להסתכל בדף ההנחיות המפורסם בקהילנט כדי להעריך בצורה הטובה ביותר למימוש הפוליסה.

במקביל, יש חשיבה על תוכניות שנתיות ובהן: חיזוק והרחבת מערך ההתנדבויות בקיבוץ, תוכניות לקידום בריאות, ושיתופי פעולה משותפים עם תחומי החינוך והתרבות – מתוך ראייה קהילתית רחבה ורצון לחיבור בין הדורות.

זאת ההזדמנות לציין כי יחד איתי ישנה ועדה שחברות בהן: **שרה פולק, דליה רועי, רחלי לנדאו ורינת אברהם**. מוזמנים לפנות אלינו בכל נושא אישי או כללי, מחשבה, צורך או יוזמה שחשוב לכם לקדם - הדלת פתוחה.

נא צא בן צמי

אזכרה לנריה ז'יסק

במלאת שנתיים לנפילתו של אהובנו **סרן נריה ז'יסק הי"ד** נקיים בעז"ה אזכרה, ביום ראשון ט"ו טבת תשפ"ו (4.1.26) בחלקה הצבאית בבית העלמין של משואות יצחק.

15:45 תפילת מנחה וטקס אזכרה.

לאחר מכן נתכנס ב"מועדון לחבר" משואות יצחק, לדברי זכרון וגעגוע.

נתחזק בבואכם.

משפחת ז'יסק

מאצ'ן / +60

חלף זמן מאז שיתפנו על דפי העלון בנעשה במועדון הותיקים ובתרבות +60 שלנו. אנו נהנים בבית הזמני שלנו, חד"א שמאל, מהפעילויות השותפות שלנו: אפיה, אמנות, קרמיקה, טיול קלנועיות, כלים גוף-נפש לעזרה עצמית, דודלינג, ארוחות בוקר מפנקות, סרטים, הרצאות, משחקי שולחן ועוד. כעת אני רוצה להקדיש את המילים לפעילויות הנהדרות שהיו לנו בחנוכה.

התחלנו קצת לפני חנוכה בהכנת חנוכיות מעוצבות בבקבוקי זכוכית והכנת לביבות תפוזי טעימות. בערב נר ראשון, יום ראשון, הבאנו סדנה לעיצוב סידורי פרחים איתה קישטנו את החנוכייה המסורתית שהכין נחמן צור ז"ל. הזכרנו את חנה גולדשמידט ז"ל שהייתה אחראית על קישוט החנוכייה מידיי שנה ולאחר פטירתה באה גל ז"ל המשיכה במסורת הנהדרת הזאת. שמחנו לארח באותו המעמד את ברוריה מכמן (גולדשמידט) ומשפחתה שסיפרה על אימה ועל הקשר לפרחים בכלל והחנוכייה בפרט. זה היה מרגש ומשמח לראות את כולם לוקחים חלק בשימור המסורת היפה הזאת.

בארוחת הבוקר של יום שני אירחנו את אפרת ג'קסון, כלתה של שרה ג'קסון, שסיפרה את סיפור הפציעה של בנה-נעם ג'קסון. היא שיתפה אותנו בדרך הארוכה והרוח שהתחזקה. לא בכדי היא קראה להרצאתה "אין דבר שלם יותר מגוף שבור". ראיית הטוב, האומץ לקבל את המצב ולגדול ממנו והרוח הגבית של כל המשפחה היו מעוררי השראה.

ביום שלישי הכנו סופגניות אשל ואירחנו את ילדי גן דקל ורימון שהציגו לנו ריקודים ושירים ממסיבת החנוכה שלהם. היה משמח ומרגש גם לראות נכדים ונינים של החברים שלנו.

ביום רביעי הגיעה אלינו סדנת רוקחות טבעית של שרי ברנד אייזן שהדגימה איך מכינים נרות ארומטיים מרגיעים, כיצד מפיקים שמנים מרפאים לגוף ולנפש, איך מכינים משחת פלא לטיפול בפצעים וכאבים ולבסוף גם זכינו להדגמה של הכנת שפתון טבעי שמתאים בדיוק לעונה. החכמנו ולבסוף כל משתתף קיבל ערכה מכל המוצרים שהודגמו.

ביום חמישי עשינו קפיצה להיסטוריה הרחוקה וראינו את הסרט הדוקומנטרי "מרומא לירושלים" שסיפר על התקופה שבה רומא שלטה בארץ ישראל, מהכיבוש הרומי ועד סוף המאה ה-4 לספירה, ומציג את החיים בארץ תחת הקיסרות הרומית, תוך התמקדות בירושלים.

ביום ראשון הצטרפנו לטקס חנוכת בית הכנסת בצריף. היה מרגש מאוד. יישר כח לכל העוסקים במלאכה. ביום בשני האחרון לחג האורות, אירחנו את שרה בלנקשטיין (אש) ששיתפה אותנו ביצירה שלה במהלך תקופת המלחמה. שרה הציגה שתי שיטות בהן השתמשה- ציור (שמן, צבעי פנדה וקולאז') וצילום דרך הנייד. דרך היצירות היא שיתפה אותנו בדרך בה היא עברה מה7/10 ועד היום.

כעת פנינו קדימה להמשך פעילות וכבר בחמישי הזה יש לנו מסיבת ר"ח טבת בסימן חורף שתלווה בשירה וניגון עם עיינה סגל ושחר יום טוב.

אנו שמחות על כל אחד ואחת שמגיעים לפעילויות שלנו!

נושא נוסף שמרחף מעל הפעילויות שלנו הוא שיפוץ הבית שלנו. השיפוץ כעת בחלקו האחרון ואנחנו כבר מתכננים מה הלאה. לפני כשנה יצאנו בקול קורא להתהליך בחירת שם לבית המחודש. בעקבות העיכוב בשיפוץ ועוד בעיות טכניות לא המשכנו עם התהליך. כעת, כאשר הסוף (או ההתחלה) נראה באופק אנו מחזירים שוב את התהליך לחיים. אנו נפרסם בקרוב איך זה הולך להיות ומזמינים את כוואללם לקחת חלק (ההצעות שהוגשו עד כה עדיין שמורות במערכת).

ולסיום, אנו שמחים להזמין אתכם למסורת בהתהוות- ערב שורשים. ערב מגבש של סבא/סבתא עם נכד/נכדה (מכיתות ו' ומעלה). פרטים במודעה המצורפת ואצל שגית דניאלי. שריינו את התאריך ומהרו להירשם!

שנמשיך להפיץ את האור בכל יום בשנה,

1301 מאצ'ן / וותיקים ותרבות +60

בניק כשתיאלי גיית סביה ללחנק

לכבוד ט"ו בשבט יתקיים ערב שורשים, ערב מפגש של סבא/סבתא ונכדים. (נכדים מכיתה ו' ומעלה)
מזמינים אתכם לקחת רגע ולהנות מזמן איכות של סדנת בישול משותפת וארוחת ערב.
יום חמישי, י"ח בשבט תשפ"ו, 05.02.26, שעה 17:30, בחד"א שמאל סעד.
לפרטים נוספים נא לפנות לשגית דניאלי.

מחכים לראותכם, 13ות 60

פינת מועדון +60

ארוחת בוקר

יום שני, ט' טבת, 29/12
בשעה 8:30

תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את אילה שקלאר - "הממונה":
שמואל זנוויל כהנא ועיצוב הזיכרון
הלאומי במרתף השואה בהר ציון.

ערב סרט ופופקורן

יום ראשון, ח' בטבת, 28/12
בשעה 17:30 במועדון לחבר.
נקרין את הסרט "מאחורי
המספרים".

פינת המזל הטוב

צרוך איחולים וברכות חמות
לדליה ואבנר רוצי
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכדה
בת לאביה ויותם
שתזכו לרוות נחת ושמחה

ברכות חמות וצרוך איחולים
לנילי ובנימין סלנט
להולדת הבן
בן לשירה ודניאל מלסה
נכד לעידית ואיכאל חיימוביץ
שתזכו לרוות שמחה ונחת

שאלות צמיחה דמוגרפית

ש : אפשר להבין למה דווקא עכשיו שיח על צמיחה דמוגרפית?

ת : הצורך לדון בקצב ובהיקף הצמיחה היה מונח על שולחן ההנהלה ומתוכנן לנובמבר 23, לאחר מסי' שנים של עיכוב בקליטה, קליטה מרוכזת של 15 משפחות במהלך 22-23 (בשלושה מועדים), היה צורך לדבר על תהליכי הקליטה של סעד. השיח שתוכנן התבטל בעקבות אירועי השביעי באוקטובר. בשנתיים האחרונות סעד לא פתחה את שעריה לנקלטים מבחוץ (למעט משפחות שכבר היו איתנו) ועתה, אחרי החזרה הביתה, התמקמות מחדש והתייצבות, הגיע העת לדבר על זה. להבין איך תראה פה הקליטה והצמיחה בשנים הבאות.

בשנה שעברה בנינו את התכנית האסטרטגית הרב תחומית של סעד ופרוייקט הדגל בה הוא הצמיחה הדמוגרפית. כחלק מהתכנית הגדרנו כי חשוב לקיים שיח קהילתי בנושא הצמיחה כדי לצמוח בקצב המתאים לקהילה, לדייק את מנגנוני הקליטה ולהגיד לעצמנו מה המשמעות של להיות קהילה קולטת שנמצאת בתהליכי קליטה רציפים. בנוסף, המדינה, באמצעות מנהלת תקומה, מעודדת בתקופה זאת את התרחבות החבל. בעת הזאת, מוצעות מגוון תמיכות כספיות משמעותיות לעידוד הצמיחה. אלה הזדמנויות שחשוב להיות קשובים להן ונכון לבחון אם הן מתאימות לסעד.

ש : מה יש לבחון, הלא כבר קבלנו החלטה על קליטה מסיבית?..

ת : לפי לוח הזמנים שהגדירה המנהלת, נדרשנו להראות החלטת אסיפה על קצב הצמיחה שמינהלת תקומה הגדירה לעשור הקרוב ועד שנת 2033, ההגדרה עמדה על צמיחה של 35%. במהלך האסיפה הוסבר שאנחנו מקבלים את ההצעה ובהמשך נדון באופן שבה נכון לנו ליישמה. החלטת האסיפה פתחה לנו את האפשרות לממש את ההצעה של מנהלת תקומה ולדייק תוך כדי את מה שנכון לנו, לקהילת סעד.

ש : יש גם דיבור על אורחות חיים מה ההבדל בין השניים?

ת : אורחות החיים הוא האופן שבו מקיימים חברי הקיבוץ את חייהם בהיבטים של ערכות הדדיות, זכויות, הטבות, התנהלות ותקציב. למהלך עדכון אורחות החיים תהיה השפעה על חברי וחברות הקיבוץ וגם על הקהילה כולה. אלה שני מהלכים נפרדים שיש להם השפעה אחד על השני אבל דנים בתחומים שונים לגמרי.

ש : אם כן, על מה נדבר בשיח צמ"ד, איזה נושאים עומדים לפתחנו?

ת : נדון בשלוש סוגיות :

1. **מה גודל היישוב שאנחנו רוצים.** נתבונן במשמעויות הכלכליות, התשתיות והקהילתיות של שלושה תרחישי צמיחה. תרחיש המציג המשך קליטה בקצב הקיים, תרחיש המציג קליטה מוגברת ותואם להצעות תקומה, ותרחיש צמיחה מואצת.
2. **מה זה אומר להיות קהילה קולטת.** מה תפקידנו כקהילה ביצירת החיבור בין הנקלטים לחברי הקיבוץ, באיזה אופן נחבר אותם לרוח סעד, איך נעמיק הכרות הדדית ותחושת ערכות הדדית בין ותיקים לצעירים?
3. **מנגנוני הקליטה.** נתייחס לתהליכי הקליטה הקיימים היום בסעד ונשאל מחדש אם ברצוננו להמשיך באותו האופן או שעלינו לשנות / להוסיף / לדייק?

ש : אוקי, תודה. נושאים בהחלט חשובים. אז נדון במעגלים, מה ייעשה עם מה שיעלה בהם?

ת : סיכומי הדברים שייאמרו במעגלים יאספו. אותם נרכז וננתח, ולאורם נצא להמשך עבודה. בין בהקמת צוותים, בין בהעלאת הצעות לאסיפה, ובין בכל אופן שידרש לאור התכנים שיעלו. תוצרי המפגש יוצגו לציבור לאחר עיבוד ועריכה.

113 שאלות צמיחה דמוגרפית

מה הצבודה הזאת לכם?

היכרות בסיסית: נתן לכר, בן 42, נשוי לחני (הבת של סנדי ויעקב פרידמן). אבא ל 5 ילדים מתוקים, שחר (בן 12), נגה (בת 10), טליה (בת 8), ניצן (בת 6) ורותם (בן 3). גרים בסעד כ 13 שנה.

איפה אתה עובד: מהנדס מכונות באלתא באשדוד, עובד שם כבר כ 14 שנה.

מה היתה ההכשרה שלך כדי לעבוד היכן אתה נמצא היום: למדתי הנדסת מכונות בבן גוריון.

אז מה בפועל אתה עושה: אני אחראי על ההנדסה המכאנית בפרויקט AUV, צוללת אוטונומית, לא מאוישת.

איך נראה יום העבודה שלך: אין לי לו"ז קבוע, היום מורכב מדיונים בנושאים שונים, ומביצוע תכן של המערכות השונות, החל מרמת תכנון קונספט, תכנון מבנה, ועד לבחירת הברגים והדיסקיות שמחברים את הכל ביחד. בנוסף, מעקב אחרי תכנית עבודה, התקדמות של המשימות של העובדים שאיתי בפרויקט ומתן מענה לתקלות. כל הזמן צריך לתמרן בין המשימות השונות... תמיד יש מה לעשות.

ארוחת צהרים: אוכל עם חברים בחדר האוכל בעבודה, יש תפריט מגוון ועשיר.

מה אתה אוהב בעבודה שלך: קודם כל יש אנשים טובים וחברים טובים. חוץ מזה, אני מתעסק בתחום יחודי ומרתק שרוב האנשים לא מכירים. ונוגע במגוון גדול של נושאים ביניהם תכן מכאני, אנליזות, חומרים, ניהול, תחקירים ועוד.

מה אתה פחות אוהב בעבודה: את המרחק, והזמן של הנסיעה. הייתי שמח להיות יותר מוקדם בבית.

איזה סיפור ייחודי אתה יכול לספר: התחלתי לעבוד כסטודנט, וביצעתי את פרויקט הגמר שלי באלתא. כשהגעתי לראיון, חשבתי שאני בא לראיון בשביל לבצע אצלם את הפרויקט גמר שלי, בדיעבד הסתבר לי שזה היה ראיון העבודה הראשון שלי.

רגע מקצועי שאתה גאה בו: כשאתה מתכנן מוצר ורואה איך הוא הופך משרטוטים לחלק מיוצר, מורכב ועובד, זה בהחלט מספק.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד: ברמה האישית אין לפרויקט שלי כרגע קשר לסעד, אבל המקום בו אני עובד מספק מערכות הגנה שמגנות על סעד ועל מדינת ישראל ברמה יומיומית, מצילות חיים, ומאפשרות לנו לחיות בקרבת הגבול.

מה החלום המקצועי שלך: שתמיד יהיה לי מעניין בעבודה, שאמשיך להתפתח מקצועית, ללמוד, להתקדם ולהוביל עוד הרבה פרויקטים.

תודה רבה לנתן.

תודה

קהילת סעד היקרה,

תודה מופלאה, עמוקה ומלאת לב לכל אחת ואחד מכם. על האהבה, החום, החיבוק האנושי והנוכחות המרגשת ברגעים הרגישים האלה. הייתם שם בשבילנו לא רק במילים, אלא במעשים קטנים וגדולים, בדאגה, בהקשבה, ובחברות אמיתית שמרגישים בלב. כל מחווה, כל טלפון, כל מבט טוב -היו עבורנו אור.

קהילת סעד הוכיחה לנו מהי קהילה אמיתית: לב פתוח, ערבות הדדית, אנשים שיודעים לעמוד זה לצד זה בשעה שצריך.

אנחנו מודים לכם מכל הלב על הליווי, התמיכה והטוב, ונושאים איתנו תודה עמוקה והערכה גדולה על הזכות להיות חלק מקהילה כזו.

אריאלה, שרון ואורי אורן

דברית בטקס נטיצת צ'לזכר סבא וסבתא fe רותי נספא בשואה

בית כנסת שחרב נשאר בקדושתו, והגמרא לומדת זאת מהפסוק "והשימותי את מקדשי" - קדושתן נשמרת אף כשהם שוממים (מגילה דף כ"ח ע"א).

היום אנו גואלים את בית הכנסת "צריף" משיממונו ועל כך תודה לאלו שעמלו בשיפוצו. ליל הבדולח שבו חוללו ונשרפו מאות בתי כנסת בגרמניה ובאוסטריה הטרים לדעת רבים, את השואה. סבא וסבתא של רותי, מרים ויצחק ז"ל - משה ומרים סלומון שחיו בעיר נירנברג חיים יהודיים שלמים, עזבו את גרמניה מבעוד מועד, כביכול. הם ברחו לכאורה למקום בטוח - להולנד, אך גם שם הגיעה אליהם לאחר כמה שנים היד הנאצית. הם נשלחו לאושוויץ עם רבים מיהודי הולנד ונספו שם. שנים רבות לא ידענו את יום הרצחם ואמרנו קדיש ביום הקדיש הכללי, אך כשנפתחו רשימות אושוויץ, מצאנו שהם נרצחו מיד עם הגיעם למקום התופת - ב"ח באלול.

בשנה שעברה קיבעה המשפחה אבן נגף שנשאה את שמם מול ביתם בנירנברג. היום אנו נוטעים עץ מעצי החורש הארץ ישראלי הצומח ליד נחלים, בעיקר בצפון הארץ - מילך סורית, לזכרם המבורך כדי להקים להם זכר בארצנו. גם כשאדם הולך לעולמו, העץ שניטע לזכרו ממשיך לצמוח, להעמיק שורשים, ולהשרות צל. זוהי דרך להעניק לסבא וסבתא הי"ד "חיים" נוספים בעולם הזה. **יהי זכרם ברוך!** ברצוננו להודות לאיציק ולאורי גנני הנוי, לאיציק לייכטר, למוישלה ולתרצה על עזרתם הרבה וכן לחתנינו אבינעם וירון על התכנון והביצוע המושלם של השלט.

אפי fe ליון

מי אתי ולמה...

בחודש הבא ימלאו 16 שנים ללכתו של אבא מאיתנו. מטבע הדברים מתמעטים תושבי המקום שהכירוהו. זכויות רבות שמורות לו, בין היתר על הקמתו בעזרת צוות מסור את גן הנוי בסעד. עם מותו, חשבנו במשפחה כיצד להנציח את זיכרו ויזמנו הקמת פינה, בה שולחן קטן ושני ספסלים, שתהא אסטטית ונעימה ותשמש את כולנו [פרקטיות ואסטטיות- היו מהעקרונות שהנחו את אבא באחזקת הגן הקיבוצי]. מה עגם ליבנו כשראינו זו פעם שנייה שהשלט המציין את הנצחתו- נעלם כלא היה. אומרים לי 'שובבות ילדים'.. ושואלת עצמי. אם בקטנטנים מדובר- אין בכוחם לבצע זאת. אם במתבגרים מדובר- היאך? באמת אין לי כיוון... חיפשנו אחר השלט בסביבה הקרובה, ולצערי נחשפנו לליכלוך רב [תחום הצורך התייחסות בפני עצמה...]. אך רמז לשלט לא היה בנמצא. נודה לכל מידע שעשוי לסייע לנו.

דליה רוצי והמשפחה

ועוד. לא קשור, אך נחמד לסיים במשהו אופטימי. רוצה להודות לניר ורונית קסלר על מתן האפשרות לוותיקים המבוגרים, לקנות אוכל מבושל וטעים לשבת באופן מונגש ובפנים מאירות. תבורכו! אכן הקלה משמעותית!

מהנצחה בתרבות

בשבוע שעבר הילדים המתוקים שלנו נהנו מההצגה "סיפורו של פרדיננד". הייתה הצגה חמודה והילדים היו מרותקים. תודה למועצה שלנו. השבוע קיימנו את מסורת "בתים מאירים". בחרנו להמשיך את אור חנוכה ונפגשנו לנר תשיעי. היה ערב כייפי, מחבר ומגבש. התגובות היו משמחות מאוד. תודה לרתם ולמשי על הארגון של הערב.

חלית מקוריה